चेतसः संस्कारामैत्र्यादयस्तान्आयोज्यदृढान्कृत्वा आत्मानंचित्तंआत्मनिहृदयपुंडरीकेसंयम्यनिरुध्य ॥ ३५॥ प्रसादेनैर्मल्येप्रसादंशांतिं चित्तप्रसादस्यलक्षणंतु यथास्वप्नेदेहासंगेनावस्थानमस्तितथायदा योगयुक्त्याचित्तंबहिःसंज्ञाशून्यमंतःप्रचारिभवतितदेवप्रसादचिह्नं ॥ ३६ ॥ एषाप्रसादरूपागतिर्मार्गः प्रवर्त्ततेताःप्रवृत्तयःत्रैकालिकाःपदार्थास्ताम्परिणामजान्अतीताननागतांश्चात्रपश्यंतियोगिनः ॥३७॥

आयोज्यसर्वसंस्कारान्संयम्यात्मानमात्मनि॥ सतद्ब्रह्मशुभंवेत्तियस्माद्भूयोनविद्यते॥ ३५॥ प्रसादेचैवसत्वस्यप्रसादंसमवाप्नुयात्॥ लक्षणंहिप्रसादस्यय थास्यात्स्वप्नदर्शनं ॥ ३६ ॥ गतिरेषातुमुक्तानांयेज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तयश्चयाःसर्वाःपश्यंतिपरिणामजाः ॥ ३७॥ एषागतिर्विरक्तानामेषधर्मःसनात नः॥ एषाज्ञानवतांप्राप्तिरेतद्वृत्तमनिंदितं॥ ३८॥ समेनसर्वभूतेषुनिस्पृहेणनिराशिषा ॥शक्यागतिरियंगंतुंसर्वत्रसमदर्शिना॥ ३९॥ एतद्वःसर्वमाख्यातंम याविप्रर्षिसत्तमाः॥ एवमाचरतक्षिप्रंततःसिद्धिमवाप्स्यथ॥ ४० ॥ गुरुरुवाच इत्युक्तास्तेतुमुनयोगुरुणाब्रह्मणातथा ॥ कृतवंतोमहात्मानस्ततोलो कमवाप्नुवन्॥ ४१ ॥त्वमप्येतन्महाभागमयोक्तंब्रह्मणोवचः॥ सम्यगाचरशुद्धात्मंस्ततःसिद्धिमवाप्स्यसि॥ ४२॥ वासुदेवउवाच इत्युक्तःसतदाशि ष्योगुरुणाधर्ममुत्तमं॥ चकारसर्वंकौंतेयततोमोक्षमवाप्तवान्॥ ४३॥ कृतकृत्यश्चसतदाशिष्यःकुरुकुलोद्वह ॥ तत्पदंसमनुप्राप्तोयत्रगत्वानशोचति॥ ४४॥ अर्जुनउवाच कोन्वसौब्राह्मणःकृष्णकश्चशिष्योजनार्दन ॥ श्रोतव्यंचेन्मयैतद्वैतत्त्वमाचक्ष्वमेविभो ॥ ४५॥ वासुदेवउवाच अहंगुरुर्महाबाहोम नःशिष्यंचविद्धिमे॥ त्वत्प्रीत्यागुह्यमेतच्चकथितंतेधनंजय॥४६॥ मयिचेदस्तितेप्रीतिर्नित्यंकुरुकुलोद्वह॥ अध्यात्ममेतच्छ्रुत्वात्वंसम्यगाचरसुव्रत ॥ ४७॥ ततस्त्वंसम्यगाचीर्णेधर्मेस्मिन्नरिकर्षण॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोमोक्षंप्राप्स्यसिकेवलं ॥ ४८॥ पूर्वमप्येतदेवोक्तंयुद्धकालउपस्थिते ॥ मयातवमहाबाहोतस्मा दत्रमनःकुरु॥४९॥ मयातुभरतश्रेष्ठचिरदृष्टःपिताप्रभुः॥ तमहंद्रष्टुमिच्छामिसंमतेतवफाल्गुन॥५०॥ वैशंपायनउवाच इत्युक्तवचनंकृष्णंप्रत्युवाचध नंजयः॥ गच्छावोनगरंकृष्णगजसाह्वयमद्यवै ॥ ५१ ॥ समेत्यतत्रराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरं॥ समनुज्ञाप्यराजानंस्वांपुरींयातुमर्हसि ॥ ५२ ॥ इतिश्री महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिगुरुशिष्यसंवादेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः॥ ५१॥ ॥गुरुशिष्यसंवादःसमाप्तः॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥

॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥अहमिति अहंक्षेत्रज्ञोगुरुःमनोमदीयंमयाबोधनीयं एतेनआत्मनोगुरुरात्मैवेत्युक्तंभवति॥ ४६॥सम्यगाचरयमनियमादिनिष्ठोभव॥ ४७॥केवलमितिक्रममुक्ति व्यावृत्तिः ॥४८॥ प्रागुक्तंस्मारयतिअस्यचतस्यचएकवाक्यतांकारयितुं पूर्वमिति ॥४९॥ कथामनुसंधत्ते मयात्वित्यादिना ॥५०॥५१॥५२॥ इत्याश्वमे॰नै॰भारतभा॰एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५१॥

Digitized by Google